

Abstrakt

Tématem této diplomové práce je jedna z institucí sportovní diplomacie, konkrétně Mezinárodní olympijský výbor. Cílem práce je primárně představit Mezinárodní olympijský výbor jako vlivnou instituci v oblasti mezinárodních vztahů a zároveň prozkoumat, zda se jako mezinárodní instituce s politickou odpovědností chová normativně. V úvodní části práce je na základě obsahové analýzy představen Mezinárodní olympijský výbor, jeho struktura, rozhodovací procesy, olympijská myšlenka a především průběh volby hostitelského města pro olympijské hry. Následně je pozornost věnována logistické regresní analýze, na jejímž základě se práce snaží zodpovědět, zda Mezinárodní olympijský výbor vybírá hostitelská města v souladu s principy olympijské myšlenky, jež jsou zároveň principy Olympijské charty. Regresní analýza je následně doplněna o případovou studii, která se zabývá olympijskými hrami v Pekingu. Případová studie vychází z teorie „*rising powers*“ a z výsledků regresní analýzy, na jejichž základě se snaží vysvětlit, jak je možné, že po kontroverzních Letních olympijských hrách v r. 2008, získal Peking znovu statut hostitelského města pro Zimní olympijské hry v roce 2022. Práce dochází k několika závěrům. Nejprve neguje myšlenku o normativní funkci Mezinárodního olympijského výboru, když na základě výsledků regresní analýzy tvrdí, že statut hostitelského města je udělován pouze v souladu s některými principy Olympijské charty, přičemž mnohem vlivnější je faktor HDP, vypovídající o ekonomické síle státu. Následně tvrdí, že opakované vítězství Pekingu ve volbě o hostitelské město pro Zimní olympijské hry v r. 2022, odpovídá současnému trendu, kdy ve volbách vítězí země s vysokým bezpečnostním indexem, vysokým ekonomickým růstem a nízkým respektem vůči lidským právům. S odkazem na teorii „*rising powers*“ se snaží tento jev vysvětlit.